

Stavby a opravy

V letošním roce proběhne generální rekonstrukce věže našeho kostela - bude vyměněné 5-ti metrové čelní okno zakončené vitráží, které je 138 let staré a již značně poškozené. Dále budou vyměněna věžní okénka v úrovni zvonů. Zde jsou již mnoho let spodní části oken nahrazeny provizorními plechovými křídly, které nepřírodně tlumí zvuk zvonů. Budou vyrobeny repliky původních dřevěných žaluziových oken. Novou kopií budou nahrazena i tři malá věžní boční okénka. Dále dojde k opravám klempířských prvků na věži i na kostele a k novému nátěru střechy. Ve finále bude opravena fasáda věže alespoň v té části, kde dojde k opravám a tím k poškození omítek. Opravy jsou rozpočítány na cca 800 tisíc Kč s tím, že přibližně 520 tisíc je kryto z dotace, na zbytek musíme sehnat peníze z vlastních zdrojů. Jakýkoliv finanční dar na tuto velkou opravu bude vítán. Nevyhneme se také pro letošní léto zatížení okolí kostela stavbou - postaveným lešením u kostela a podobně. Doufáme, že rok 2015 přivítá náš kostel zase tak pěkný, jako byl při přístavbě věže v roce 1876.

Přehled sborového dění v postním období a o Velikonocích.

13.4.	Květná neděle	bohoslužby v 9:30
17.4.	Zelený čtvrtek	čtení pašijí od 19:00 v kostele, s pěveckým souborem
18.4.	Velký Pátek	bohoslužby v 18.00 s Večeří Páně
20.4.	Velikonoční neděle	bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně
27.4.	Neděle	bohoslužby v 9:30 slouží Petr Chlápek z Vrchlabí

Další bohoslužby se konají pravidelně každou neděli od 9:30.
Všichni jste zváni!

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moravec 35, 39301, Pelhřimov. Tel: 565394269,
mobil: 777258831. web: <http://moravec.evangelnet.cz/>
email: moravec@evangelnet.cz
bankovní spojení: 247400890/0300

Velikonoční list

evangelickému sboru v Moravči, duben 2014

První den po sobotě, když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Simonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili." Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevěšel. Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dříve; spatřil vše a uvěřil. (Jan 20,1-8)

„První den po sobotě, když byla ještě tma.“ Možná jde v téhle větě o víc než jen o časový údaj. Tma je stavem světa, stavem člověka. „Když byla ještě tma“ Tehdy, když svět, srdce i mysl Ježíšových blízkých byly potměnělé ztrátou. Ztratili Ježíše, sami jsou ztraceni. Jsou chvíle, kdy člověk o někoho přijde a najednou nemá, čeho se chytit. Tak se plácá ve tmě.

Marie Magdalská jde za tmy k hrobu. Evangelista Jan neříká proč. Prý tam prostě šla. Snad proto, že neměla kam jít, tak šla ke hrobu toho, koho měla ráda. A možná myslela na to, že dřív nebo později nějaký hrob bude cílem a konečnou stanicí pro ni samotnou.

Možná šla k Ježíšovu hrobu, aby jí ten velký kámen u hrobu pomohl uvědomit si a přijmout, že je konec. Protože nepřipouštět si bolest, nepřipouštět si ztrátu - je to dnes moderní, ani se smutku postaví čelem, jakkoli je to těžké. Tak Marie šla k hrobu.

„A spatřila, že kámen je od hrobu odvalen.“ Mohlo to chvíli trvat, než to Marii došlo. Než v raním šeru (pokud ne ještě v úplně tmě) zjistila, že ten kámen je jaksí jinde než měl být. Opravdu je hrob otevřený? Marie se chopí prvního

logického vysvětlení a běží za učedníky: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“

Je přirozené a vlastně správné, že člověk hledá vysvětlení nejdříve uvnitř hranic své pozemské zkušenosti. Všechno, co se na světě děje, má zpravidla nějakou příčinu, jde to nějak vysvětlit. Než člověk dojde k otázkám, kde se vlastně vzal ten svět a kde se na něm vzal člověk jako myslící bytost schopná lásky a zodpovědnosti. Pak nás ty otázky odkazují do jakéhosi prostoru nad námi, obrazně řečeno.

Ale že je kámen odvalen, to se přece dá vysvětlit mnoha různými způsoby. Ježíšovo tělo mohl někdo odnést. Tak to vidí Marie a toto své vysvětlení opakuje v příběhu tvrdošíjně celkem třikrát. Je tak zoufalá, že vlastně nedokáže připustit žádné jiné vysvětlení. Lidské zoufalství a smutek, nebo strach, stres a co jiného často působí tak, že člověka zacyklí, že nedokáže vystoupit ze svých vyjetých přesvědčení a otevřít se nějakému jinému pohledu.

Mezitím však ke hrobu přibíhají Petr a ten učedník, kterého Ježíš miloval. Je to taková hádanka Janova evangelia, kdo je tím bezejmenným milovaným učedníkem. Má zvláštní vztah s Kristem, snad ještě osobnější, než měl Petr a ostatní. Na cestě ke hrobu předbíhá Petra, nahlíží dovnitř, ale pak dává Petrovi přednost, aby ten jako první vstoupil dovnitř. Petr se rozhlíží, vidí plátna, do kterých bylo Ježíšovo tělo zabaleno. Proč by ho rozbalovali, když ho odnášeli? A šátek, kterým Ježíšovi obvázali hlavu, ležel na jiném místě. Jsou to takové divné náznaky, otázky. Ty náznaky mohou něco znamenat a nemusí. Nevíme, jestli z nich Petr vyvodil nějaký závěr.

Pak vstupuje dovnitř milovaný učedník. O něm se píše: „spatřil vše a uvěřil“. Už nehledá vysvětlení v rámci naší hmotné zkušenosti. Protože v jeho vztahu s Ježíšem už dříve bylo obsaženo něco, co náš věcný svět přesahuje, co odkazuje nad nás. Už dříve s Kristem prožil něco, co se bytostně týká smyslu člověka vůbec. Kristův prázdný hrob dokáže přijmout jako nový odkaz, směrovku nad nás, jako naznačení, že se tady a v lidském životě vůbec odehrává něco víc, než oči vidí.

Oba učedníci se vracejí domů. Spíše praktický Petr se vrací asi jen s otázkami, milovaný učedník se vrací s vírou. Pomalu svítá.

Světlo vzkříšení po čase smutku a zmatení zasáhne i Marii. Světlo vzkříšení může zasáhnout i do našich smutků a zmateností.

Pane, otevírej naše srdce pro to, co není vidět, na co si nejde sáhnout, a co přesto je tak důležité pro lidský život. Dej nám nacházet radost, kterou jsi světu otevřel svým vzkříšením. Amen.

Zveme Vás k pravidelným programům ve sboru v týdnu:

- úterý 20:00 – modlitební setkání na faře v Moravči;
- středa 13:15 – biblická hodina na faře v Moravči (čteme knihu Skutků)
- středa 17:00 – setkání dětí v Nové Cerekvi (hrajeme, zpíváme, čteme Matoušovo evangelium)
- čtvrtek 19:00 – biblická hodina putovní (čteme knihu Skutků apoštolských)
- pátek 18:00 – jednou měsíčně, setkání dětí s duchovním programem, hrami, noclehem a sobotním výletem nebo něčím podobným. (Nejbližší termíny: 30.5. a 20.6.)

Z událostí, které nás v moravečském sboru čekají během roku:

- 4.5. bohoslužby na návsi v Moravči – připomenutí prvního kázání Jana Szalatnaye v Moravči před 230 lety. (Za špatného počasí se bude konat v kostele.)
- 21.6. setkání rodáků – bohoslužby při té příležitosti povede farářka Ester Čašková.
- 29.6. festival Greenway: bohoslužby, dětský benefiční koncert, dobročinný bazárek
- 3.-9.8. tábor rodin s dětmi na základně YMCA u Staňkovského rybníka – na Vlčici, 8. ročník
- 17.-24.8. dětský tábor na Valkounově, 4. ročník.

Z nedávných událostí ve sboru

Sborové shromáždění v březnu tohoto roku zvolilo staršovstvo pro další šestileté období. Jeho členy jsou: Pavel Hájek, Petr Kršek, Lukáš Malínek, Daniel Trefil, Miloslav Zadražil, Eva Zadražilová. Náhradníky jsou: Vladimír Lešikar a Kateřina Kršková. Díky všem, kteří přijímají zodpovědnost za sbor v Moravči.

V posledních měsících probíhaly při staršovstvech, ale také v širokém okruhu členů a přátel sboru rozhovory o fungování sboru v nové finanční situaci církve po odluce od státu. Jisté je, že celá církev postupně směřuje k samofinancování a podíl finanční zodpovědnosti členů se bude zvyšovat. Tuto skutečnost přijímáme s důvěrou, že kde lidé rozpoznají dobré dílo, ze kterého mohou pro svůj život čerpat i se k němu připojit, tam budou ochotni ho podporovat i finančně. Už dnes se tak děje a my děkujeme všem, kdo sboru přispívají.